

Numer 12 (78)

MAJ/CZERWIEC 2018

Słoneczne Ciekawostki

*Gazetka Przedszkola Nr 2 „Słoneczko”
w Wołowie*

„Co lubią dzieci?”

*Co lubią dzieci?
słońce - gdy świeci,
deszcz - kiedy pada,
wiatr - kiedy gada,
mróz - kiedy szczypie,
śnieg - kiedy sypie...
Każdą pogodę
z upałem, chłodem,
o każdej porze...
Byłe na dworze!*

Włodzimierz Melzacki

OD REDAKCJI

Serdecznie witamy naszych czytelników w ostatnim przedwakacyjnym wydaniu „Słonecznych Ciekawostek”. Przygotowaliśmy w tym numerze porcję cennej wiedzy, przydatnej w procesie wychowawczym Państwa pociech. Postaramy się doradzić jak rozsądnie wyznaczać dzieciom granice, nie tracąc jednocześnie autorytetu rodzica. Przypomnimy, o czym należy pamiętać w trakcie wakacji, aby spędzić je w bezpieczny sposób. Nie zabraknie także czegoś na poprawę humoru. Życzymy miłej lektury.

Redakcja- Monika Dziubińska, Jolanta Szewczyk

Recenzja- Elżbieta Maceluch, Edyta Lizak

Spis treści:

Rozwój przez zabawę w wieku 1-2 lat.....	s.3
Wpływ wysokich technologii na rozwój dzieci.....	s.5
„Bezpieczne wakacje”.....	s.7
Propozycje wspólnych zabaw.....	s.10
Kącik zadań plastycznych.....	s.13

Na wesoło

- Jasiu z kanistrem przybiega na stację benzynową:
 - Dziesięć litrów benzyny, szybko!
 - Pali się, czy co?
 - Tak, moja szkoła... ale już zaczyna przygasać.
- Przychodzi Jasiu do domu ze szkoły i krzyczy:
 - Mamo, mam dzisiaj zrobiłem dobry uczynek.
 - No to mów.
 - Koledzy podłożyli pinezkę szpicem do góry na krześle nauczyciela... już miał siadać kiedy ja odsunąłem krzesło...
- - Kaziu, jeśli powiem: "Jestem piękna", to jaki to czas?
- - Czas przeszły, proszę pani!

Rozwój przez zabawę w wieku 1-2 lat

Drugi rok życia dziecka to nadal czas intensywnego rozwoju, choć zachodzące zmiany nie są już tak spektakularne, jak w pierwszym roku życia. Maluch głównie doskonali poruszanie się i mowę. Zaczyna czuć się coraz bardziej pewnie. Nadal potrzebuje obecności opiekuna, choć nie musi stać on już tak blisko. Świat przestaje być niedostępny, co ujmuje mu grozy i zachęca do samodzielnego smakowania życia.

Krok po kroku i... idę!

Pierwsza połowa drugiego roku życia to czas doskonalenia umiejętności chodzenia. Gdy dziecko opanuje już tę trudną sztukę, zaczyna ćwiczyć bieganie, chodzenie do tyłu i wchodzenie po schodach. Każdy rodzic wie, jak ogromną frajdę sprawia maluchowi wspinanie się na różne sprzęty. Dbanie o bezpieczeństwo dziecka jest obowiązkiem opiekuna, nie warto jednak tworzyć atmosfery lęku i zagrożenia. Dziecko szybko to wyczuwa i może zniechęcić się do podejmowania kolejnych wyzwań.

Dobrze, gdy rodzice rozumieją silną potrzebę ruchu w tym wieku i organizują maluchowi liczne zabawy ruchowe. Najlepsze są takie, które wymagają chodzenia do przodu, do tyłu, wstawania, kucania, klękania itd. Zawsze świetnym rozwiązaniem jest wyjście na spacer, gdzie ruchliwy szkrab napotka naturalny tor przeszkód: krawężniki, schodki, górki itp. Tor z przeszkodami można stworzyć także w domu, używając sprzętów domowych: krzesełek, poduch, koców.

Drugi rok życia to także znakomity czas na zabawy z piłką. Dziecko, choć jeszcze nieco niezdarne, chętnie uczy się łapać, rzucać i kopać. Pod koniec drugiego roku życia możemy sprawić dziecku rowerek, na którym jazda sprawi mu mnóstwo radości.

Spójrz, jakie zręczne mam paluszki!

W drugim roku życia doskonali się także koordynacja wzrokowo-ruchowa. Uwidacznia się to w coraz bardziej precyzyjnych ruchach dziecka, np. maluch potrafi włożyć klocek do wiaderka. By wspierać rozwój współpracy ręka-oko, warto zachęcać dziecko do zabaw manipulacyjnych. Przydadzą się do tego: klocki, miseczki, wiaderka, łyżki, guziki (pamiętajmy, że dziecko może brać je do buzi!) i wszystko to, co można otwierać, zamykać, wkładać jedno w drugie itd.

Bawiąc się z dzieckiem klockami, pamiętajmy, że na początku drugiego roku życia dziecko nie umie sprawnie budować wieży. Układa ok. 2-3 klocków. Rok później zazwyczaj maluchowi udaje się zbudować wieżę aż z 6 klocków! Pamiętajmy też, że dwulatki (i młodsze dzieci) najbardziej lubią burzyć wszelkie budowle!

Mam coraz lepszą pamięć!

Pamięć i uwagę dwulatka można nazwać mimowolną. Oznacza to, że przypadek decyduje o tym, na co dziecko skieruje uwagę. Maluch zapamiętuje nie to, co chce, ale to, co akurat go zainteresuje. Jeśli chcemy, by na czymś się skoncentrował, musi to być dla niego bardzo atrakcyjne. Jego możliwości pozwalają mu skupić uwagę

najwyżej 20 minut. Pochłonięty atrakcyjną czynnością może jednak nie zwracać uwagi na nic innego, np. na wołanie i prośby – nie wynika to z lekceważenia, ale z braku podzielności uwagi. By wykorzystać kształtującą się pamięć dziecka, można bawić się z nim w chowanie zabawek, śpiewać wspólnie piosenki i recytować wierszyki. Nawet jeśli maluch nie będzie robił tego razem z nami, zapamiętuje rymowane słowa bardzo szybko i już niedługo zaskoczy nas swoją pamięcią.

Mamo! Posłuchaj mnie!

W drugim roku życia niezwykle intensywnie rozwija się mowa dziecka. Roczny maluch wypowiada ok. 2-5 słów, natomiast w 24. miesiącu życia liczba ta zwiększa się nawet do ok. 300! Oczywiście są dwulatki, które wypowiadają tylko kilka słów i nie powinno nas to niepokoić, pod warunkiem, że wyraźnie widzimy, że dziecko rozumie to, co do niego mówimy. Chcąc wzbogacić słownictwo malucha, warto często do niego mówić, pytać go o części ciała, a w miarę upływu czasu również o czynności, które wykonuje lub widzi na obrazku.

Krzyczę, więc jestem!

Krzyk to najczęstszy sposób rozładowywania silnych emocji u dwuletniego dziecka – maluch nie zna jeszcze innych sposobów wyrażania tego, co czuje. A czuje bardzo dużo! Świat dostarcza mu mnóstwo wrażeń, szkrab jest niezwykle ciekawy, chce wszystko zobaczyć, wszystkiego dotknąć, a nie wszystko wolno i nie wszystko potrafi zrobić sam! To budzi złość i frustrację. Dziecko boryka się z mnóstwem sprzecznych uczuć: kocha mamę i potrzebuje jej bliskości, ale jednocześnie chce być samodzielny... Chciałby się jeszcze bawić, bo wszystko jest takie fascynujące, ale nie ma już siły, bo jest zmęczony... Duża ilość i wielka siła emocji, które przeżywa, sprawiają, że nie zawsze umie sobie z nimi poradzić. Zadaniem opiekuna jest pokazanie mu, jak reagować w trudnych chwilach. Najlepiej na własnym przykładzie. Pomocne może okazać się także nazywanie emocji, które w danej chwili przeżywa dziecko. To rozbudowuje słownictwo i pomaga przyglądać się temu, co dzieje się wewnątrz.

Warto pamiętać, że dziecko w tym wieku naturalnie przeżywa okres tzw. „buntu”. Najczęściej używanym słowem jest NIE! Brak cierpliwości w tym wieku może utrudniać współpracę z dzieckiem. Maluch w ten sposób kształtuje swoją tożsamość. Opisuując rozwój emocjonalny dziecka dwuletniego, należy także wspomnieć o pojawiających się lękach, m.in. przed ciemnością i rozstaniem z mamą. Strachów dziecka nie należy zwalczać. Pomocna może być zabawa z elementem zgaszenia światła na bardzo krótko, ale tylko wtedy, gdy dziecko nie protestuje. Rozpacz, jaką wywołuje zniknięcie opiekuna, można starać się złagodzić, tłumacząc, kiedy rodzic wróci np. po obiedzie, po kąpielu itd. Tłumaczmy dużo maluchowi, traktujmy go z szacunkiem i miłością, ponieważ on w tym wieku widzi siebie naszymi oczami.

Wpływ wysokich technologii na rozwój dzieci.

Rodzice chętnie wyobrażają sobie przyszłe sukcesy naukowe i zawodowe swoich dzieci. To właśnie z tego powodu łatwo im „sprzedać” sugestie dotyczące korzyści z wczesnego korzystania z programów komputerowych, tabletów czy niby-edukacyjnych gier. Neurolodzy wyrażają zaniepokojenie, że pokolenie dzieci urodzonych w epoce wysokich technologii (od końca lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku) w odmienny sposób kształtują swoje relacje ze światem, ludźmi i językiem. Spitzer referuje badania amerykańskie, których wyniki pokazały, że dzieci korzystające z programów kanału Baby TV oraz DVD dla niemowląt mają opóźniony rozwój mowy. „Negatywny wpływ mediów na rozwój językowy dziecka jest dwa razy silniejszy niż pozytywny efekt czytania dzieciom książek”.

Badania prowadzone od kilku lat w Katedrze Logopedii i Zaburzeń Rozwoju pokazały, że te dzieci, które w okresie niemowlęctwa są poddawane oddziaływaniom wysokich technologii (telewizja, tablet, komputer) przejawiają wiele niepokojących zachowań wskazujących na opóźnienia lub brak nabywania systemu językowego, zwolniony przebieg rozwoju intelektualnego, także zabawy i kształtowania się umiejętności społecznych.

Wiele dzieci ma także obniżoną sprawność motoryczną.

U dzieci od 4. do 12. miesiąca życia notowane są następujące niepokojące zachowania:

- brak koncentracji na twarzy dorosłego,
- brak uśmiechu na widok znanej osoby,
- brak gaworzenia,
- brak wsłuchiwania się w głos dorosłego,
- brak gestów społecznych (np. *pa, pa*),
- wolniejszy rozwój dużej i małej motoryki.

Rodzice podają różne przedziały określające czas ekspozycji na bodźce cyfrowe – od 30 min. do kilkunastu godzin w ciągu dnia. Matki nie tylko karmią dzieci, gdy one oglądają poruszające się obrazy, ale także korzystają z programów ułatwiających usypianie i eliminujących płacz po przebudzeniu.

Badania z udziałem niemowląt (od 4. do 6. miesiąca) potwierdziły, że wzbudzenie zainteresowania nową zabawką (dorosły zmienia przedmioty oraz ich odległość od dziecka) powoduje intensywne ruchy nóg, obręczy barkowej, głowy i oczu. Natomiast w czasie śledzenia obrazu telewizyjnego dziecko całkowicie nieruchomieje, przestaje też reagować na głos rodziców, ponieważ nie ma jeszcze „zdolności całkowitego rejestrowania obrazów i dźwięków docierających z różnorodnych źródeł”. Niemowlęta uspokajają się, gdy patrzą na ekran telewizora, ponieważ zgodnie z etapem rozwoju, na którym się znajdują, chętnie śledzą ruch przedmiotu. Jednak obiekty te pozbawione są pozostałych wymiarów, nie można ich dotykać (rękami, ustami, językiem), dlatego nie dokonuje się akt poznania. Poruszający się obraz, postrzegany na płaskim ekranie telewizora, nie tworzy w umyśle małego dziecka reprezentacji przedmiotów istniejących w rzeczywistości, buduje fałszywe ścieżki poznawania świata. Płaskie obrazy nie rozwijają spostrzegania głębi, a to w znacznym stopniu utrudnia rozwój manipulacji specyficznej, co ma wpływ na późniejszą naukę pisania.

Dzieci, które w drugim roku życia, według deklaracji matek, oglądały telewizję od 30 min. do 2 godz., a podczas weekendu około 3 godz. Charakteryzują się:

- stanem nieustannego rozproszenia uwagi,
- sporadycznymi reakcjami na własne imię,
- brak rozwoju mowy lub opóźnieniem pojawiania się oczekiwanych efektów etapów,
- niechęcią do oglądania obrazów statycznych (np. ilustracji w książeczkach),

- brakiem wspólnego pola uwagi,
- braku gestu wskazywania palcem.

W trzecim roku życia zaburzenia „telewizyjnych dzieci” pogłębiają się znacznie.

Podczas obserwacji zachowania dziecka można dostrzec:

- trudności lub całkowity brak zrozumienia poleceń,
- zabawę na poziomie dzieci 12-14 miesięcznych,
- trudności z rozpoczęciem i kontynuowaniem zabawy w grupie rówieśniczej,
- komunikowanie się krzykiem lub płaczem,
- niepełne rozumienie języka,
- brak respektowania reguł społecznych,
- brak zainteresowania książeczkami, obrazkami,
- uspokajanie się po otrzymaniu telefonu komórkowego rodzica,
- poważne problemy z wprowadzeniem treningu czystości,
- wybiórczość jedzenia.

Naukowcy postulują, by wprowadzać media cyfrowe (e-podręczniki) do szkół dopiero po 12 roku życia, a do drugiego roku życia całkowicie uniemożliwić dziecku oglądania telewizji i innych mediów cyfrowych.

Warto zapamiętać, że jeszcze dwie godziny po wyłączeniu gry komputerowej pola czołowe są nieaktywne, co całkowicie uniemożliwia uczenie się.

Dziecko, które w przyszłości miałoby zostać programistą, powinno, zdaniem Spitzera, ćwiczyć rysowanie ołówkiem, a nie obsługiwać klawiaturę. Okazało się, że przedszkolaki wykazujące zdolności manualne i ćwiczące je w sposób tradycyjny w przyszłości są lepsze z matematyki. Używanie klawiatury, jak się okazało, nie tylko nie poprawia małej motoryki, ale także nie ułatwia zapamiętywania np. kształtu liter.

Dziecko przebywając w pomieszczeniu, w którym włączone są telewizor, muzyka czy elektroniczna zabawka, maluch fizjologicznie słyszy co prawda mowę jako dźwięk, ale jej nie słucha jako przekazywacza znaczeń. W ten sposób dzieci przestają zwracać uwagę na język – te informacje nie są przesyłane do dalszego przetwarzania, bowiem mózg uznaje je za nieistotne.

Z powodu wysokiej plastyczności kory mózgowej dzieci w wieku niemowlęcym, ponimowlęcym i przedszkolnym mogą pod wpływem obrazu telewizyjnego lub komputerowego przesterować mózg na odbierania przede wszystkim obrazów, a nie mowy. Wówczas dziecko kształtuje jedynie myślenie obrazowe, wyizolowane od działań w grupie społecznej.

Myśląc o przyszłości warto wyłączyć telewizor, aby włączyć wyobraźnię własną i dziecka.

Bezpieczne wakacje!

Poniżej możecie Państwo zapoznać się z podstawowymi zasadami bezpiecznego spędzania wolnego czasu. Są to zalecenia Rzecznika Praw Dziecka i służb porządkowych policji dla Was, abyście umieli poradzić sobie w trakcie zaistnienia nieprzewidzianych sytuacji.

ZASADY BEZPIECZEŃSTWA

1. Wakacje w górach:

- ✓ Aby bezpiecznie chodzić po górach trzeba mieć kondycję, a także dużą wiedzę na temat tego, jak robić to bezpiecznie, nie oznacza to wcale, że taki sposób spędzania wolnego czasu ograniczony jest do niewielkiej i wąskiej grupki osób.
- ✓ Wybierając się w podróż po górskich szlakach należy zaopatrzyć się w dobre buty i ubranie.
- ✓ Pamiętaj, żeby nie wyruszać w góry bez opieki dorosłych.
- ✓ Co ważne pogoda w górach może zmienić się niezwykle szybko, silny wiatr halny może utrudnić poruszanie się, a także doprowadzić do szybkiego wyziębienia organizmu, z kolei słońce to ryzyko odwodnienia oraz poparzeń słonecznych.
- ✓ Ruszając ze schroniska dla własnego bezpieczeństwa warto powiedzieć dokąd idziemy i jakimi szlakami, zapamiętaj numer alarmowy GOPR.
- ✓ Wyruszaj w góry rano, gdyż pogoda najczęściej psuje się po południu.
- ✓ Miej ze sobą na wszelki wypadek latarkę, planerkę przeciwdeszczową oraz ciepłe ubrania, nawet jeśli jest lato.
- ✓ Przede wszystkim, jeżeli nie czujesz się na siłach iść jakimś szlakiem, nie idź albo wyrusz w grupie z bardziej doświadczonymi wspinaczami.

2. Wakacje nad morzem, jeziorem, rzeką:

- ✓ Pływaj tylko w miejscach strzeżonych, czyli tam, gdzie jest ratownik WOPR.
- ✓ Nie wchodź do wody tam, gdzie kąpiel jest zakazana. Informują o tym znaki i tablice. Zanim wejdiesz do niestrzeżonych zbiorników dorośli każdorazowo powinni sprawdzić głębokość i strukturę dna.

- ✓ Przestrzegaj regulamin kąpieliska na którym przebywasz. Stosuj się do uwag i zaleceń ratownika.
- ✓ Nie pływaj w wodzie o temperaturze poniżej 14 stopni (optymalna temperatura 22-25 stopni).
- ✓ Nie pływaj w czasie burzy, mgły, gdy wieje porywisty wiatr.
- ✓ Nie skacz rozgrzany do wody. Przed wejściem do wody ochlap nią klatkę piersiową, szyję i nogi – unikniesz wstrząsu termicznego, niebezpiecznego dla naszego organizmu.
- ✓ Nie pływaj w miejscach gdzie jest dużo wodorostów lub wiesz, że występują zawirowania wody lub zimne prądy. Pływaj w miejscach dobrze Ci znanych.
- ✓ Nie skacz do wody w miejscach nieznanych. Może się to skończyć śmiercią lub kalectwem.
- ✓ Nie baw się w przytapianie innych osób korzystających z wody, spychanie do wody z pomostów, z materacy. To niebezpieczne!
- ✓ Kąpiąc się na kąpieliskach zwracaj uwagę na osoby obok nas. Ktoś może potrzebować Twojej pomocy. Jeżeli będziesz w stanie mu pomóc to uczyn to, ale w granicach swoich możliwości. Jeżeli nie będziesz się czuł na siłach to zawiadom inne osoby.
- ✓ Nie pływaj bezpośrednio po posiłku – zimna woda może doprowadzić do bolesnego skurczu żołądka, co może ponieść za sobą bardzo poważne konsekwencje.
- ✓ Po kąpeli nie jest wskazany duży wysiłek fizyczny.
- ✓ Nie przebywaj w wodzie zbyt długo ani też nie wchodź do niej po zbyt krótkiej przerwie.
- ✓ Intensywny wysiłek wzmaga łaknienie i dlatego po ukończeniu pływania należy zjeść posiłek. Dzieci powinny coś zjeść obowiązkowo.
- ✓ Nie wypływaj za daleko od brzegu po zapadnięciu zmroku. Pływanie po zachodzie słońca jest niebezpieczne.

3. Zasady bezpiecznego przebywania na słońcu:

- ✓ Zachowaj umiar w przebywaniu na słońcu.
- ✓ Noś nakrycia głowy i okulary słoneczne (UWAGA! Noszenie ciemnych okularów bez filtra jest szkodliwe. Żrenica, do której dochodzi mniej światła, rozszerza się, dzięki czemu do wnętrza oka wnika więcej promieni UV).
- ✓ Unikaj wysiłku w pełnym słońcu.
- ✓ Chroń się w cieniu w godzinach południowych.
- ✓ Jeśli musisz przebywać na słońcu, stosuj filtry ochronne.

4. Zasady bezpiecznej jazdy na rowerze:

- ✓ Używaj sprawnego i w pełni wyposażonego roweru.
- ✓ W czasie jazdy używaj kasku.

- ✓ Dokładnie rozejrzyj się zanim ruszysz.
- ✓ W miarę możliwości korzystaj z drogi dla rowerów.
- ✓ Przestrzegaj przepisów drogowych, obowiązują one także rowerzystów.
- ✓ Przed skrzyżowaniami, wyjazdami z podwórek i bocznych ulic trzymaj zawsze dłoń na hamulcu.
- ✓ Nie wymuszaj pierwszeństwa przejazdu.
- ✓ Sygnalizuj odpowiednio wcześniej wszystkie skręty.
- ✓ Nigdy nie ścinaj zakrętów.
- ✓ W czasie jazdy zawsze uważaj!
- ✓ Na podwórku
- ✓ Podwórko to znakomite miejsce na zorganizowanie zabawy, powinno być położone z daleka od jezdni, ruin, wykopów.
- ✓ Bawiąc się na podwórku nie rozmawiaj z obcymi i nie pozwól, aby wypytywali się o mieszkanie i Twoich rodziców.
- ✓ Zwracaj uwagę na nieznajomych kręcących się w pobliżu mieszkania. Może to być włamywacz. Spróbuj zapamiętać wygląd obcego. W razie potrzeby zaalarmuj dorosłych.

4. Wakacje w domu:

- ✓ Mieszkanie jest wspaniałym miejscem do organizowania ciekawych, bezpiecznych zabaw.
- ✓ Pamiętaj jednak, że są rzeczy, których musisz się bezwzględnie wystrzegać w swoich zabawach. Są to:
 - 1) gaz – możesz się nim zatruć lub spowodować wybuch,
 - 2) prąd elektryczny – może Cię porazić,
 - 3) ogień – możesz spowodować pożar,
 - 4) woda – możesz zalać mieszkanie,
 - 5) ostre przedmioty – grożą zranieniem,
 - 6) lekarstwa – możesz się nimi zatruć.
- ✓ Zawsze, gdy usłyszysz dzwonek lub pukanie do drzwi sprawdź, kto to. Wyrzyj przez okno lub spójrz przez wizjer w drzwiach. Jeżeli jest to osoba, której nie znasz: Nie otwieraj drzwi!!!
- ✓ Przygotuj kartkę z najważniejszymi numerami telefonów, pod które możesz zadzwonić w razie potrzeby. Jeżeli nie masz w domu telefonu, a coś Ci zagraża – zaalarmuj sąsiadów!

WAŻNE TELEFONY

112 – telefon alarmowy służb ratowniczych

997 – telefon alarmowy Policji

998 – telefon alarmowy Straży Pożarnej

999 – telefon alarmowy Pogotowia Ratunkowego

601 100 100 – telefon alarmowy WOPR

Nasze propozycje na wspólne zabawy z dzieckiem w czasie urlopu.

Wyjeżdżając z naszymi dziećmi na oczekiwane wakacyjne urlopy i wycieczki dobrze jest zabrać ze sobą kilka sprawdzonych pomysłów na zabawy na świeżym powietrzu. Chcemy zaproponować Wam kilka wesołych i prostych zabaw, w które z powodzeniem możemy się bawić razem z najmłodszymi i nieco starszymi dziećmi. Wybrane zabawy ruchowe rozwijają motorykę dużą i małą, doskonałą koordynację wzrokowo-ruchową, ćwiczą spostrzegawczość i refleks oraz uczą przestrzegania ustalonych reguł obowiązujących w zabawie.

* Z KAMIENIA NA KAMIEN

Na piasku patykami / kredą na boisku rysujemy niby strumień – dwie równoległe linie w odległości od siebie ok. 6 kroków. Przez strumień można przejść po kamieniach

– narysowanych kółkach – ułożonych w odległości od siebie ok. 1 m. Dzieci ustawiają się na jednym brzegu strumyka, po czym kolejno przechodzą na drugi brzeg skacząc z kamienia na kamień i pamiętając o tym, że na kamieniu można postawić tylko jedną nogę. Dzieci które przejdą na drugi brzeg i nie wpadną do strumienia nagradzamy oklaskami.

* KANGURZE SKOKI

Zaznaczamy na piasku / boisku / trawie linie startu i mety. Dzieci ustawiają się na linii startu, po kolei wykonują po tyle samo kangurzych skoków w dal. Który kangur doskoczy do mety jako pierwszy?

* SARNIE SKOKI

Zaznaczamy na piasku / boisku / trawie linie startu i mety, a pomiędzy nimi ustawiamy kilka niewysokich (zależnie od wzrostu dzieci) przeszkód, jak np. piłka, samochodzik, ręcznik itp. Dzieci po kolei pokonują całą trasę przeskakując przez przeszkody jak sarenki.

* SZUKAM PIERŚCIONKA / KORALIKA

Stojąc w kole trzymamy w dłoniach sznurek (długość zależy od liczby uczestników zabawy), na którym jest nawleczony pierścionek / koralik. W środku koła znajduje się jedno dziecko. Pozostałe osoby przesuwają pierścionek koralik w lewą lub prawą stronę, a dziecko w środku stara się zgadnąć, kto ma w dłoni pierścionek / koralik. Gdy mu się to uda, następuje zamiana ról.

* KOLOROWA PIŁKA

Ustawiamy się w kole. Rzucając do siebie piłkę każdy mówi jakiś kolor. Umawiamy się, że gdy ktoś powie kolor czarny, nie wolno złapać piłki. Jeśli jednak gracz pomyli się i złapie wtedy piłkę, osoba, która piłkę rzuciła zadaje jej zadanie (oczywiście odpowiednio trudne do wieku gracza), np. stój na 1 nodze aż doliczę do 5, podrzucić 4 razy piłkę wysoko w górę i ją złap, przeturlaj piłkę do bramki, itp.

* ZGUBIŁEM DROGOCENNE KAMIENIE

Osoba dorosła rozsypuje w kilku miejscach kolorowe guziki / skrawki kolorowego papieru / cukierki. Na dany znak dzieci zaczynają szukać drogocennych kamieni.

* KOTEK STRZELA GOLA

Osoba dorosła staje w szerokim rozkroku tworząc bramkę. Dzieci – kotki biegają na czworakach pchając przed sobą głową piłkę i starają się na zmianę strzelić gola.

* RYBY DO WODY – RYBY Z WODY

Ustalamy linię: rysujemy ją na piasku, wybieramy skraj stawu i piasku, itp. Ustalamy po której stronie jest woda, a po której brzeg. Dzieci – ryby stają „na brzegu”, na hasło „Ryby do wody” przeskakują linię obiema nogami, na hasło „Ryby z wody” wyskakują tyłem „na brzeg”.

* 1, 2, 3, 4, BUM!

Ustawiamy się w kole, po kolei podajemy sobie piłkę (w lewą lub prawą stronę), licząc od 1 do 5. Nie wolno jednak powiedzieć 5 – w zamian mówimy BUM!. Osoba, która pomyli się i powie 5 musi – jeśli graczy jest niewiele - wykonać jakieś zadanie lub – jeśli graczy jest więcej – odpada z gry.

* MINI PODCHODY

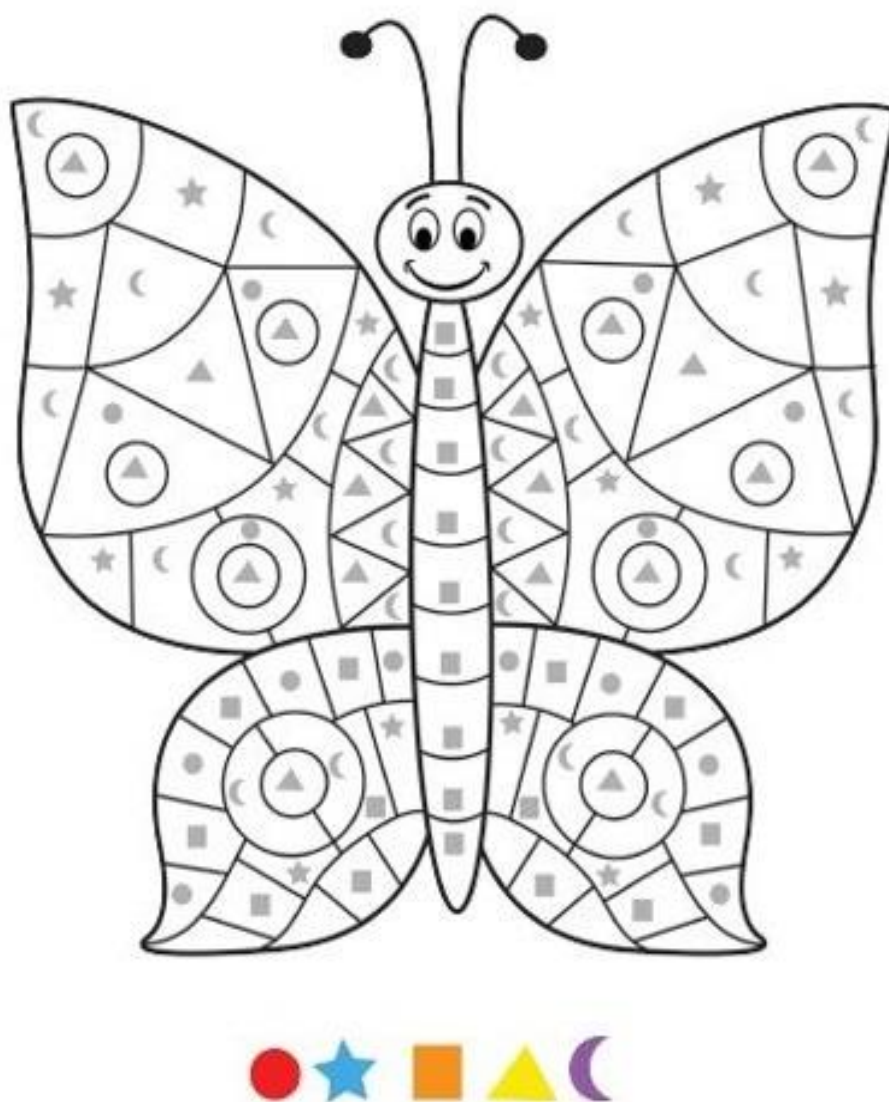
Osoba dorosła chowa jakiś przedmiot i oznacza narysowanymi na kawałkach papieru / na piasku strzałkami drogę do kryjówki. Dzieci mają za zadanie wytropić kryjówkę, idąc według pozostawionych wskazówek.

* OD MIEJSCA DO MIEJSCA

Przygotowujemy kilka karteczek z rysunkami charakterystycznych miejsc, np. ławka, klomb z kwiatami, schody, stół, drzwi, krzesło itp. Wybieramy pierwsze miejsce, w którym zostawiamy karteczkę z rysunkiem następnego miejsca i tak po kolei umieszczamy karteczki. W ostatnim miejscu pozostawiamy niespodziankę np. cukierka. Dziecko ma za zadanie po kolei odnajdywać narysowane miejsca, by na koniec odnaleźć ukrytą niespodziankę.

Kącik zadań plastycznych.

Drodzy Rodzice !

Już niedługo będziemy obchodzić Wasze święto- Dzień Matki i Dzień Ojca. Z tej okazji pragniemy złożyć Wam życzenia: stu lat życia w uśmiechu i radosnych oddechów, milion chwil bez złości i wszelkiej pomyślności !

Dyrekcja, grono pedagogiczne
pracownicy przedszkola oraz Wasze kochane dzieci.

„Dla mamy” - Mika Czellar

Ze wszystkich kwiatów świata
chciałabym zerwać... słońce
i dać je potem tobie
żółciste i gorące.
Słoneczko jest daleko,
ale się nie martw, mamo,
narysowałem drugie... Jest prawie
takie samo!
Teraz cię wycałuję, jak mogę
najgoręcej,
bo tak cię kocham bardzo
że już nie można więcej!